

บทที่ ๕

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความเหมือนกันของกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูด” ผู้วิจัยได้ตอบปัญหาที่ต้องการทราบตามที่ตั้งวัตถุประสงค์ไว้ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาหลักกฎแห่งกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒) เพื่อศึกษาหลักกฎแห่งการดึงดูดของรอนดา เบิร์น (Rhonda Byrne) ๓) เพื่อวิเคราะห์ความเหมือนกันของกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูด

จากการศึกษา พบว่า ๑) กฎแห่งกรรมตามทางพระพุทธศาสนา คือ กฎที่กล่าวถึงเหตุและผลของการกระทำ ส่วนกรรมคือการกระทำอันประกอบด้วยเจตนา (ความตั้งใจ ความตั้งใจ) ที่เป็นกุศล (บุญ) หรืออกุศล (บาป) เป็นเหตุให้ทำกุศลกรรมหรืออกุศลกรรม ทางกาย ทางวาจา และทางใจ เมื่อได้ทำกุศลกรรมหรืออกุศลกรรมสำเร็จไปแล้ว กุศลหรืออกุศลกรรมนั้นจะเป็นปัจจัยให้เกิดผลตามสมควรแก่กรรมนั้น ๆ ซึ่งกรรมทั้งหมดที่เกิดจากการกระทำของผู้กระทำต้องได้รับผลจากการกระทำนั้น ๆ ที่เรียกว่า วิบาก หรือ ผลแห่งกรรม คือกรรมที่บุคคลประพฤติดังกาย วาจา และใจ ทั้งที่เป็นกุศลและอกุศล โดยมีกรรมเป็นเหตุและวิบากเป็นผลเสมอ

เจตนานั้นถ้าถูกใจหรือดึงดูดด้วยกุศลมูล ได้แก่ โลภะ โทสะ อโมหะ จะให้ผลหรือวิบากเป็นกรรมดีหรือวิบากกุศล ถ้าเจตนานั้นถูกใจหรือดึงดูดด้วยอกุศลมูล ได้แก่ โลภะ โทสะ อโมหะจะให้ผลหรือวิบากเป็นกรรมชั่วหรือวิบากอกุศล กรรมเมื่อผู้ใดได้ทำแล้วไม่สามารถจะลบล้างหรือยกเลิกได้ แต่การสิ้นกรรมคือการบรรลุถึงพระนิพพาน สามารถทำได้ด้วยการละอกุศลอันเป็นเหตุให้อกุศลกรรมดับไปโดยใช้หลักปฏิบัติตามอริยมรรคมีองค์ ๘ ซึ่งมรรคเป็นเส้นทางสายกลางเป็นทางปฏิบัติอันสูงสุดที่นำไปสู่การดับทุกข์และสิ้นกรรมโดยสิ้นเชิง

กล่าวโดยสรุปแล้วกฎแห่งกรรมก็คือหลักแห่งการพึ่งตนเองหรือการทำตนเองให้ประเสริฐขึ้นและสิ่งที่เป็นมูลเหตุให้บุคคลทำกรรมคือกุศลมูลและอกุศลมูล ซึ่งเท่ากับเป็นแรงดึงดูดหรือแรงใจให้กระทำกรรมต่าง ๆ ในทางพระพุทธศาสนา นั่นเอง

๒) กฎแห่งการดึงดูด (Law of Attraction) หมายถึงความคิดหรือเจตนารมณ์อันแรงกล้าที่บุคคลคิดซ้ำแล้วซ้ำอีก จนเกิดเป็นมโนภาพที่ชัดเจนจนฝังประทับอยู่ในจิตได้สำนึกและเกิดเป็นคลื่นความถี่ที่ส่งเข้าหาคลื่นความถี่เดียวกัน จนดึงดูดสิ่งที่เหมือนกันหรือสิ่งที่เป็คลื่น

ความถี่เดียวกันเข้าหากัน แล้วบันดาลให้เกิดเหตุการณ์ตามที่คิดหรือปรารถนา โดยผ่านคำสำคัญ ๓ คำ คือ “ขอ” “เชื่อ” และ “รับ”

การอธิษฐาน “ขอ” เป็นการบอกสิ่งที่ต้องการ ให้ความชัดเจนแน่นอนกับจิตใจตนเอง ว่าต้องการอะไร เป็นการสร้างความกระจำให้กับจิตใจของตนเองว่าต้องการอะไรอย่างแน่นอน ซึ่งกฎแห่งการดึงดูดจะตอบสนองต่อความคิดซ้ำ ๆ ที่มีอยู่ในใจ การขอนั้นแท้จริงก็คือการตั้งจิตอธิษฐานในสิ่งที่เราปรารถนา เป็นการบอกจิต เป็นการบอกตอที่ย้ำ หรือประทับความปรารถนาต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งไว้ในจิตใต้สำนึกของเรา จึงกล่าวได้ว่าการขอนั้นเปรียบเสมือนการตั้งเจตนาอย่างแน่วแน่นในการกระทำให้สิ่งใดสิ่งหนึ่ง

หลังจากนั้นให้ “เชื่อ” เป็นการลงมือกระทำตามความเชื่อความศรัทธาว่าได้รับสิ่งนั้นแล้ว และที่สำคัญที่สุดคือ “รับ” หมายถึงการสร้างความรู้สึก ความพอใจปลาบปลื้มราวกับว่าได้รับสิ่งนั้นมาครอบครองจริง ๆ

กล่าวโดยสรุปแล้ว ถ้าเป็นการ “ขอ” “เชื่อ” และ “รับ” ที่เป็นไปในฝ่ายที่ดีนั้น สิ่งที่ถูกฝังลึกลงไป ในภวังคจิตหรือจิตใต้สำนึกจะเป็นสิ่งที่ดี และจนกระทั่งถูกกระตุ้นแล้วสืบเนื่องให้กลายเป็นแรงจูงใจหรือแรงดึงดูดให้มีพฤติกรรมกระทำในทางที่ดีออกมา จนส่งผลให้ได้รับสิ่งที่ดี ๆ ตามปรารถนา ส่วนในฝ่ายที่ไม่ดีก็เช่นกัน สิ่งที่ไม่ดีในความคิดในจินตนาการจะถูกฝังลึกลงไป ในภวังคจิตหรือจิตใต้สำนึก จนกระทั่งถูกกระตุ้นแล้วสืบเนื่องให้กลายเป็นแรงจูงใจหรือแรงดึงดูดให้มีพฤติกรรมกระทำในทางที่ไม่ดีออกมา และส่งผลให้ได้รับสิ่งที่ไม่ดี

๓) ความเหมือนระหว่างกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูด พบว่ากฎทั้งสองมีความเหมือนกันโดยกฎทั้งสองเป็นกฎที่เน้นในเรื่องของความคิด ในขณะที่ในทางพระพุทธศาสนาเรียกกฎแห่งการดึงดูดว่ากฎแห่งกรรมภายใต้แรงจูงใจคือเจตนาที่เป็นกุศลและอกุศลที่ถูกผลักดันออกมา จนเกิดเป็นการกระทำและแสดงออกมาทางกาย วาจา ใจ กล่าวได้ว่ากุศลมูลและอกุศลเป็นสิ่งที่จูงใจหรือแรงดึงดูดให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมออกมาแล้วรับผลจากการกระทำนั้น ๆ

ส่วนกฎแห่งการดึงดูดนั้นเน้นที่ความคิดที่ถูกฝังอยู่ในจิตใต้สำนึก โดยให้ความสำคัญกับการ “ขอ” “เชื่อ” “รับ” ซึ่งคำสำคัญทั้ง ๓ คำนี้เป็นการเรียกคุณสมบัติของการดึงดูด การ “ขอ” ก็คือการตั้งเจตนาไว้ในจิตใต้สำนึก จนถูกกระตุ้นให้มีการกระทำตามเจตนาที่ถูกฝังไว้ การ “เชื่อ” คือความศรัทธามั่นจนเกิดเป็นการกระทำ และสุดท้ายการ “รับ” คือการรับผลจากการกระทำตามเจตนาที่ได้ตั้งใจไว้

๕.๒ ข้อเสนอแนะ

๕.๒.๑ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

กฎแห่งการดึงดูดนั้นเป็นส่วนหนึ่งในกฎแห่งกรรม แม้กฎแห่งการดึงดูดจะมุ่งเน้นไปในเรื่องของความคิดที่ใช้ดึงดูดสิ่งต่าง ๆ เป็นหลัก แต่ความคิดที่มีความเข้มข้นมากจนพัฒนาไปสู่มนกรรม และส่งผลให้ออกมาในรูปของการกระทำ ก็สามารถที่จะได้รับผลหรือวิบากตามการกระทำนั้น ๆ ซึ่งอาจจะเป็นผลทางใจในด้านของความสบายใจ ความอึดเอิบใจ หรือความทุกข์ร้อนใจ และยังส่งผลออกไปทางด้านร่างกาย ความเป็นผู้มีผิวพรรณผ่องใส หรือความเป็นผู้มีผิวพรรณหม่นหมอง

จากงานวิจัยนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่าแม้ความคิดซึ่งเป็นเพียงสิ่งที่อยู่ในจิตใจของเราเท่านั้น แต่ความคิดก็เป็นจุดเริ่มต้นของมนกรรมและส่งผลให้เกิดการกระทำทั้งกาย ทางวาจา ต่อไป งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง ถ้าผู้สนใจนำหลักของกฎแห่งกรรมมาใช้ควบคุมการกระทำที่มีจุดเริ่มต้นจากเพียงแค่ว่าความคิด ธรรมชาติของจิตที่ไม่ได้ฝึกหัดปฏิบัติหรือขาดผู้รู้คอยชี้แนะ จิตของผู้นั้นย่อมไหลลงไปสู่เบื้องต่ำหรือถูกดึงดูดไปตามอำนาจของกิเลส คือ โลภะ โทสะ โมหะ เพราะจิตนั้นยังมีความหลงอยู่ จิตนั้นเผลอกลลัมนานนับภพชาติไม่ได้ แต่ถ้าจิตที่ได้รับการฝึกหัดปฏิบัติตามหลักมรรคมีองค์ ๘ แล้ว ย่อมเป็นจิตที่มีความผ่องใสเป็นจิตที่มีความรู้ ย่อมไหลไปหาสิ่งที่เป็นบุญเป็นกุศล ดังนั้นถ้าพูดในหลักทางพระพุทธศาสนาแล้วการดึงดูดทางจิตมีทั้งฝ่ายดีที่เป็นกุศลกับฝ่ายชั่วซึ่งเป็นฝ่ายอกุศล แล้วแต่จิตของบุคคลนั้นขึ้นหรือเคยชินกับสิ่งไหน โดยเริ่มจากความคิดที่ดี ที่เป็นบุญเป็นกุศล ส่งผลให้เกิดการกระทำและได้รับผลที่เป็นบุญ เป็นกุศล ต่อไป และเหตุที่มนกรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดเพราะความคิดเป็นจุดเริ่มต้นของการกระทำ และการพูดคือการแสดงออกมาทั้งทางกายและทางวาจา ซึ่งขยายออกมาจากมนกรรมหรือความคิดนั่นเอง มนกรรมนั้นยังรวมถึงความเชื่อ ความเห็น แนวคิดทฤษฎี และค่านิยมต่าง ๆ อีกด้วย

และแม้ความคิดจะมีผลต่อชีวิตของเรา เพราะคนเราจะทำดีหรือชั่วก็ต้องเริ่มจากความคิด คนที่ต้องการประสบความสำเร็จในชีวิตก็ต้องเริ่มจากความคิดที่ว่าตัวเราสามารถประสบความสำเร็จถึงจะมีการลงมือทำงานเพื่อความก้าวหน้า การคิดถึงสิ่งที่เราต้องการ โดยเชื่อมั่นว่าเรามีโอกาสได้สิ่งนั้น (คิดบวก) เป็นการจุดประกายให้มองเห็นหนทางในการเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ นอกจากจะช่วยให้เริ่มต้นทำอะไรดี ๆ แล้ว การคิดบวกยังช่วยส่งเสริมให้สามารถลงมือกระทำในสิ่งที่ควรทำได้มากขึ้น เช่น การที่เราคิดบวก มีความเชื่อมั่นว่าจะประสบความสำเร็จในชีวิตได้ ก็จะช่วยให้เรามีความมุ่งมั่นที่จะทำงานมากขึ้น มีความพยายามเก็บเงิน ขวนขวายหาโอกาสใหม่ๆ ให้กับชีวิตได้ตลอดเวลาและทำสิ่งต่างๆอย่างมีความสุข เวลาที่พบอุปสรรคการคิดบวกจะทำให้เราสามารถยืนหยัดสู้ต่อไปได้นานขึ้นเพราะเราเชื่อมั่นว่าเราจะสามารถเอาชนะอุปสรรคไปได้ ในขณะที่คนที่ทัศนคติไม่ดี (คิดลบ) จนไม่คิดแม้แต่จะเริ่มทำหรือพอเริ่มทำแล้วเจออุปสรรคเล็ก ๆ น้อย ๆ ก็เลิกทำกลางคัน คนที่คิดลบ

จะโฟกัสแต่ปัญหา จิตใจจะยึดติดอยู่กับโอกาสที่จะล้มเหลวไม่ประสบความสำเร็จเขาก็จะพบความทุกข์จากความคิดของตนทั้ง ๆ ที่ยังไม่เจอปัญหา

๕.๒.๒ ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ยังมีประเด็นที่น่าศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับกฎแห่งกรรมและกฎแห่งการดึงดูด ดังนี้

๑) บุคคลที่นำหลักของกฎแห่งการดึงดูดไปใช้แล้วประสบผลสำเร็จหรือไม่ประสบผลสำเร็จนั้นมีส่วนสัมพันธ์กับกรรมหรือไม่ อย่างไร

๒) ศึกษาหาความต่างกันของกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูดมีหรือไม่ อย่างไร

๓) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภวังคจิตหรือจิตใต้สำนึกกับกฎแห่งการดึงดูด หรือไม่ อย่างไร